

- α) ο καθού η διαταγή απελάσεως δικαιούται να προσφύγει στην αρμόδια αρχή και
- β) αν προσφύγει στην αρμόδια αρχή, ο υφυπουργός υποχρεούται να λάβει υπόψη τη γνώμη της και να επανεξετάσει το βάσιμο της εκδόσεως διαταγής απελάσεως πριν από την απομάκρυνση του ατόμου από το Ηνωμένο Βασίλειο (εκτός αν το άτομο συμφωνεί να απελαθεί από το Ηνωμένο Βασίλειο);
2. Μπορεί ο διοριζόμενος από τον υφυπουργό να ενεργήσει ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 9 της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ της 25ης Φεβρουαρίου 1964;

(¹) Οδηγία 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964 περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας.

Αίτηση που υπέβαλε η Pretura Circondariale di Roma (sezione distaccata di Frascati) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί κατά του Gianfranco Perfili (πολιτικώς ενάγουσα: η εταιρεία Lloyd's του Λονδίνου)

(Υπόθεση C-177/94)

(94/C 233/25)

Με Διάταξη της 2ας Ιουνίου 1994, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Ιουνίου 1994, η Pretura Circondariale di Roma (sezione distaccata di Frascati) ζητεί, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιόν της κατά του Gianfranco Perfili (πολιτικώς ενάγουσα: η εταιρεία Lloyd's του Λονδίνου), την έκδοση από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Αντιβαίνει το άρθρο 78 του ισχύοντος ιταλικού κώδικα ποινικής δικονομίας προς τα άρθρα 3, 5 και 6 της Συνθήκης της Ρώμης, επειδή επιβάλλει στους κοινοτικούς υπηρέτες, εν προκειμένω σε έναν Άγγλο υπήκοο, να καταρτίζουν, εφόσον προτίθενται, ως παθόντες, να ασκήσουν πολιτική αγωγή, ειδικό έγγραφο νομικής φύσεως το οποίο δεν προβλέπεται από την έννομη τάξη τους και συνιστάται στην παροχή ειδικής πληρεξουσιότητας για την άσκηση πολιτικής αγωγής, αν ληφθεί υπόψη ότι κατά το αγγλικό δίκαιο η ειδική αυτή πληρεξουσιότητα θα μπορούσε να είναι περιττή, επειδή περιλαμβάνεται στη γενική πληρεξουσιότητα (power of attorney);
2. Αντιβαίνει το προαναφερθέν άρθρο 78 προς το άρθρο 6 της συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου της 4ης Νοεμβρίου 1950, και είναι η σύμβαση αυτή κρίσιμη για την προκειμένη δίκη;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 29 Ιουνίου 1994

(Υπόθεση C-180/94)

(94/C 233/26)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Μαρία Κοντου-Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, επίσης μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Ιουνίου 1994 προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι:

— η Ελληνική Δημοκρατία μη λαμβάνοντας ή μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή στην οριζόμενη προθεσμία τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 90/415/ΕΟΚ (¹) της 27ης Ιουλίου 1990, για την τροποποίηση του παραρτήματος II της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την συνθήκη,

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 2 της οδηγίας, τα κράτη μέλη ήταν υποχρεωμένα να λάβουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την οδηγία εντός προθεσμίας 18 μηνών από της κοινοποίησής της. Δεδομένου ότι η οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 31 Ιουλίου 1990, η προθεσμία αυτή εξέπνυσε στις 31 Ιανουαρίου 1992. Ωστόσο, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει ακόμα συμμορφωθεί με τις διατάξεις της οδηγίας, παρά την αιτιολογημένη γνώμη που της απηύθυνε η Επιτροπή στις 18 Ιουνίου 1993.

Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την συνθήκη.

(¹) ΕΕ αριθ. L 219 της 14. 8. 1990, σ. 49.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 29 Ιουνίου 1994

(Υπόθεση C-182/94)

(94/C 233/27)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Antonio Aresu, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Ιουνίου 1994 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.